

drage langt bedre til løsning af de boligsociale formål, og jeg er for så vidt også enig med Kristeligt Folkeparti i, at den ordning, der er i dag med hensyn til at få den til at bidrage, ikke ligefrem kan siges at være nogen succes. Mig bekendt er vi i den situation, at der for øjeblikket er en aftale med tre kommuner omfattende syv lejligheder. Så det er ikke noget, hvor man ligefrem kan sige, at det er en særdeles benyttet ordning.

Men jeg kan ikke lade være med at sige, at jeg til gengæld undrer mig over, at Kristeligt Folkeparti her tager en så snæver gruppe, som man har gjort her, hvor man siger – hvad der er anerkendelsesværdigt nok – at man ønsker at begrænse ghettodannelsen i det almene byggeri ved at skabe bedre muligheder for flygtninge og indvandrere til at kunne anvise boliger i andre boligformer. Det er vi enige i. Men vi synes egentlig, det er for snævert, for hvorfor ikke generelt tage fat på løsningen af de boligsociale formål?

For det første tror jeg, at det er en fordel at gøre det generelt, men jeg tror altså også, at vi må sige, at der er en bunke andre mennesker, der også har behov for at få løst nogle boligsociale problemer, som de har, og det vil være ganske urimeligt ikke også at gå ind og se på at finde bedre løsninger for deres situation. Fuldstændig som vi også har været inde på i debatten her tidligere her i dag, er der også masser af danskere, som godt kunne ønske sig, at det var nemmere at finde en bolig, og som også kunne ønske sig, at den private sektor ville være bedre til at medvirke hertil.

Jeg undrer mig så også lidt over, at Kristeligt Folkeparti siger i forslaget her, at den ordning, som er lavet i forbindelse med Regeringens Byudvalg i 1993-94, hvor man både gik ind og lavede en særlig indsats i forhold til den almene sektor med nedbringelse af huslejen i visse almene byggerier og gik ind og kiggede på andre foranstaltninger, som kunne gøre det mere attraktivt, har været omkostningskrævende og ikke har sikret en bredere integration, altså ikke – sådan som jeg læser det her – har fungeret særlig godt. Det er jeg ikke enig i. Jeg mener faktisk, at den har fungeret efter hensigten, og det er også grunden til, at vi er godt tilfredse med, at den ligger i det lovforslag nr. L 211, som boligministeren har fremsat i dag.

Men det, jeg måske undrer mig mest af alt over, er faktisk forslaget her og den udformning, det har i form af, at man fra Kristeligt

Folkeparti mener, at den private udlejningsmasse bør have 25 pct. oven i huslejen. Det er ikke for at stille nogle boliger til rådighed, således at kommunerne får en øget anviseringsret, men det er, hvis de selv udlejer til udlændinge.

Det er igennem de seneste år, vi har haft diskussionen om, hvordan vi får den private sektor med. Vi ved, at man fra den private sektor selv på et tidspunkt kom og sagde: Vi vil godt medvirke, hvis vi kan blive fri for at få en kommunal anviseringsret, og hvis vi vel at mærke også kan få lov til at tage noget mere i husleje. Dengang kan jeg huske at jeg var ude og sige, at jeg næsten syntes, det var usmageligt, at man ville medvirke på de præmisser.

Jeg skal ikke betvivle intentionen, der ligger bag, at Kristeligt Folkeparti fremsætter det her. Det er selvfølgelig ud fra de, skal vi sige ædle motiver, at man reelt ønsker, at den private sektor skal være bedre med til at løse boligsociale opgaver. Men jeg vil godt sige, at det vil ikke være med Socialdemokratiets medvirken, at vi skal være med til at betale 25 pct. mere og skal gå ud og forklare, at vi giver 25 pct. mere, for at en bestemt del af vores boligmarked vil være med til at stille boliger til rådighed for at løse de der boligsociale formål. Jeg synes, det vil være helt urimeligt.

Og så vil jeg godt her til slut sætte et stort spørgsmålstejn ved, om de tal på de 30 mio. kr., der er opgivet, overhovedet vil holde. Det tror jeg ikke de vil ved en nærmere efterprøvelse – fuldstændig som også boligministeren har været inde på. Når vi ved, hvor mange private der rent faktisk her i København stiller sig til rådighed, og som selvfølgelig også vil mene, at de skal have en andel af de 25 pct., og når vi ved, at godt 10 pct. af den private udlejningsmasse her i København rent faktisk bebos af udlændinge, så vil det sige, at de også har en trækningsret – jeg vil nærmest sige en totalt fri trækningsret – til de 25 pct., efterhånden som de vil opleve, at nye lejere kommer til.

Set i forhold til det er vi nødt til fra Socialdemokratiets side klart at afvise, at det overhovedet kan komme på tale, at vi skal foretage en særlig favorisering af den private udlejningssektor, blot for at den skal klare noget, som vi betragter som noget helt naturligt, nemlig at være med til at tage del i at løse de boligsociale opgaver herhjemme. Jeg synes til gengæld, det ville klæde den private sektor, hvis den ville medvirke til det.